

[Einer-Jensen.]

ninger fra forrige Gang, han havde Ordet, om, at denne Lov var en almindelig Beskæftigelseslov. Nu er det ærede Medlem altså enig med os om, at det er en Nødhjælpslov, og saa haaber jeg, at det ærede Medlem, naar han nu bliver stillet over for alle de Kendsgerninger, det vil være muligt at fremskaffe under Udvalgsarbejdet, ikke igen skal komme til at holde Jubilæum med sit Forslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Einer-Jensen: Da der under Forhandlingerne er fremsat Ønske om Udvalgsbehandling, tillader jeg mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forhøjelse af Alders- og Invaliderenten.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2803; Forelæggelsen findes i Tidenden Sp. 626).

Sagen sattes til Forhandling.

Socialministeren (Ludvig Christensen): Ved Bedømmelsen af det foreliggende Lovforslag vil det være rimeligt at se lidt paa, hvordan Vilkaarene er for Aldersrentenyderne, hvordan Udviklingen har været, og sidst, men ikke mindst, hvad det vil koste at gennemføre Forslaget.

Stat og Kommune udbetalte i 1929—30 i alt 59 Mill. Kr. til Aldersrentenydere. I indeværende Aar vil Beløbet være ikke 59 Mill. Kr., men omkring 105 Mill. Kr. Det er en Udvikling, som man ikke uden videre kan se bort fra. Man kan sige, at der er kommet flere til, og det er jo rigtigt, men for hele Landets Vedkommende var i Regnskabsaaret 1913—14 den gennemsnitlige Ydelse til hver Aldersrentenyder 186 Kr. I 1938—39 er den gennemsnitlige Ydelse i hele Landet pr. Aldersrentenyder 635 Kr. imod de 186 Kr. i 1913—14. For Hovedstadens Vedkommende var den gennemsnitlige Ydelse pr. Aldersrentenyder i 1913—14 236 Kr., i 1938—39 ca. 800 Kr., snarere

lidt over end under. Det viser en Udvikling, uden Kommunisternes Hjælp, som er meget betragtelig og som har ført Aldersrentenyderne i dette Land frem til en Stilling, som Aldersrentenydere ikke har i noget andet Land i hele Verden. Jeg vil opfordre Ordføreren for Forslagsstillerne til herfra over for dette høje Ting at gøre lidt Rede for, hvor lidt der udbetales i Aldersrente i andre Lande. Det, der ydes her, er vederlagsfri Aldersrente. Det, der anvendes i Dag af det danske Samfund til Aldersrente, er en ikke uvæsentlig Del af Befolkningens Indtægter.

Hvad vil Forslagets Gennemførelse nu koste? Det vil koste i alt 28,6 Mill. Kr. Det har de ærede Forslagsstillere aabenbart ikke tænkt paa, heller ikke paa, hvor Pengene skal tages fra, og det bliver alligevel paa dette Omraade i Fremtiden bydende nødvendigt ogsaa at være helt klar over, ad hvilke Veje man skal skaffe Midlerne til Stede til Dækning af de forøgede Udgifter.

Jeg skal ikke for mit Vedkommende paastaa, at vi er naaet til en Aldersrente herhjemme, der skaber en særlig god Tilværelse for Aldersrentenyderne, men vi har skabt en Udvikling, som jeg her har nævnt, saaledes at man i København i 1913—14 gav Aldersrentenyderne 236 Kr., nu 800 Kr., og naar man ved, at Pristallet nu er 183 i Forhold til 1914, vil man se, at Forhøjelsen af Aldersrenten er langt større end Pristalsforhøjelsen, og Stigningen paa dette Omraade er ogsaa stærkere, adskilligt stærkere end den almindelige Lønstigning for Arbejderbefolkningen her i Landet.

Altsaa, der har her virkelig fundet en glædelig Udvikling Sted, en Udvikling, som ogsaa nok skal fortsættes, eftersom der bliver Muligheder derfor, men ikke med disse agitatoriske Spring, som det passer Kommunisterne at stille Forslag om. Forslag af den Art gavner under ingen Omstændigheder Aldersrentenyderne. De kan naturligvis bruges af Kommunisterne til en skønne Dag, naar Tidspunktet er inde, og der ad en eller anden Vej skabes Mulighed for en Forbedring af Aldersrentenydernes Kaar, saa at tage Æren derfor. Jeg tror nu alligevel, at de godt kan spare sig Forsøget derpaa; de vil ikke faa noget ud af det. Jeg kan for mit Vedkommende ikke se, at der for Tiden er Muligheder for at gennemføre et Lovforslag som det, der her er fremsat.

Villumsen: Jeg kan som mit Partis Ordfører fuldt og helt slutte mig til de Udtalelser, den højtærede Socialminister har fremsat. De ærede Forslagsstillere gør opmærksom paa, at Priserne er steget 20 pCt.,